

בולעטין # 137 - שבט תשל"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

העמק דבר על דברים פרק א פסוק כב

(כב) ותקרבוני אלי כלכם. פרש"י בערבוביא. ולהלן ה"א כו'. כ"ז מן המדרש. ולכאורה אינו ענין זה המוסר על דבר קל שהוא רק חסרון ד"א בעוצם תוכחה על דבר החמור מעשה המרגלים. ואמר חתני הגאון מוהרי"ץ זצ"ל שבא זה המוסר להגדיל התוכחה לעיקר מעשה מרגלים. באשר היה להם להתנצל אשר מתחלה לא היה בזה פסול מחשבה כמשגם כן הרמב"ן ז"ל ורק אחגם כן על ידי השלוחים הרשעים שקלקלו הדבר. על כן הראה להם משה שהלא כן הדבר. דבענין שבאמת הוא טוב. הוא מתהלך מתחלה במסילת ד"א. מה שאין כן בענין שתוכו רע. אז רגלים ממהרים לרוץ בשבילים שאינם מתוקנים. ועגם כן כאשר ראיתם מראש שאינו הולך בדרך יש ונוכח. היה לכם להבין שסופו להחמיץ ולקהות שנים. כ"ז לפי אותו מדרש. אמנם לפי הפשט משמעות כלכם שבכאן בהסכמת כולכם ופשיטא שלא באו למשה ששים רבוא לדבר. אלא אפילו לפי המדרש הפי' שלוחים מכל אופני אנשים היינו פשוטים ומכובדים ת"ח וע"ה. אבל לפי הפשט הלכו ראשי העדה בשליחות ובהסכמת כל העם מקצה. מה שאין כן בעמדם לפני הר סיני ובאותו מעמד אחר שהפסיק קול רעש עשרת הדברים. ועוד לא הספיק השעה להתאסף ולחקור דעת ההמוני. ורק בעמידת הראשים לפי הר סיני שהיו המה והזקנים סמוך יותר לההר מכל העם וכל העם מאחוריהם כמשגם כן בפ' יתרו. אז הלכו הראשים מדעת עצמם. ומובן היה להם שכמוש המה חתו וייראו מפני פחד אותו מעמד מכשגם כן המון העם הפחותים מהם מש"ה לא שאלו דטעם והלכו מדעת עצמם על כן כתיב על שמם:

ויחפרו לנו גו' לא כתיב ויראו את הארץ. שהמה לא שלחו לראות אם טובה אם רעה
אלא כמשגם כן הרמב"ן ז"ל. שלא שלחו רק לראות איך לכבוש את הארץ בדרך היותר
בטוחה. וכמו שפירשנו בפ' שלח שלא רצו ליכנס בדרך נס נגלה שקשה היה להם הנהגה
מסוכנת הלזה על כן כתיב לשון חפירה שהוא לראות במסתרים לדעת סתרי המדינה כדרך
מרגלים:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)